

مسجلة باسمه في الدوريات العالمية^(١). وله أكثر من عشرة كتب، منها:

- تاريخ العلم حسب المناهج المقررة للصفوف الثلاثة لأقسام الكيمياء (بالاشتراك مع محمود فياض). - بغداد: وزارة التعليم العالي، المقدمة ١٤٠١هـ، ٣٣٦ ص.

- لمحة عن مآثر العراق العلمية.

جاهد ظريف أوغلي
(١٣٥٩-١٤٠٧هـ) (١٩٤٠-١٩٨٧م)
الأديب والشاعر الإسلامي الكبير.

ولد في مدينة ماراش بتركيا، وتخرج من قسم اللغة الألمانية والأدب الألماني في كلية الآداب

(١) النجف الأشرف قديماً وحديثاً ص ١٢٠، عالم الكتب مج ٩ ع ٣ (محرم ١٤٠٩هـ) من رسالة العراق الثقافية بتعلم عبد الله السوداني.

١٣٩٨هـ، ٧١ ص.

ط ٢. - الإسكندرية: دار الدعوة، ١٤٠٤هـ، ٨٧ ص.

جابر عزيز الشكري
(١٣٣٧-١٤٠٧هـ) (١٩١٨-١٩٨٧م)
باحث كيميائي.

أسهم في الكشف عن مخد الكيمياءيين العراقيين القديم، أو عراق ما بعد الفتح الإسلامي.

ولد في الكوفة. حصل على شهادة الدكتوراه في الكيمياء العضوية، عين مدرساً في دار المعلمين العالية ١٩٤٦. أشغل عدة مناصب مختلفة في الدولة منها: مديراً عاماً للتعليم في وزارة التربية ببغداد، وملحقاً ثقافياً في السفارة العراقية بجدة، ثم مشرفاً تربوياً في وزارة التربية والتعليم. وكان عضواً في المجمع العلمي العراقي، ومجمع اللغة العربية الأردني، وعضواً في جمعيات علمية عربية وعالمية، واشتهر بتحضير نحو مائة مادة كيميائية

- الإمام الشهيد حسن البنا بأقلام تلامذته ومعاصريه (إعداد وتقديم): المنصورة، مصر: دار الوفاء، ١٤٠٦هـ، ٢٢٣ ص.

الدولة والسياسة في فكر حسين البنا - المنصورة: دار الوفاء، ١٤٠٥هـ، ٩٥ ص. - (نحو عقلية إسلامية واعية؛ ٣).

- المؤامرة على الإسلام مستمرة، - القاهرة: دار الأنصار، ١٣٩٨هـ.

ط ٢. - الإسكندرية: دار الدعوة، ١٤٠٤هـ.

- محمد عواد: الشاعر الشهيد. - المنصورة: دار الوفاء، ١٤٠٥هـ، ٦١ ص.

- (نحو أدب إسلامي عالمي: التراجم والسير؛ ٣).

- مذبحه الإخوان في ليمان طرة. - القاهرة: دار الاعتصام، ١٣٩٩هـ.

- الأسرار الحقيقية لاغتيال حسن البنا. - القاهرة: دار الأنصار،

داستان‌ها و یادداشت‌های روز و مقالاتی که در مجلات دیرپیش، ادبیات و به‌ویژه در ماوراء به چاپ رساند، آوازه یافت. وی از بنیادگذاران انتشارات آکابه و چندی نیز مدیر مجلهٔ ماوراء بود. ظریف‌اوغلو در روزنامه‌هایی چون بنی‌دؤیر، میلی گازه‌ته و زمان با نام‌های مستعار احمد ساغلام، وداد جان و عبدالرحمان جم پاورقی‌هایی نوشت که بسیار پرخواننده بود. افزون بر آن، آثاری نیز در نشریاتی چون اسلام، کادین و عایله (زن و خانواده) و نشریات کودکان به چاپ رساند. دز سال‌های پایانی زندگی‌اش، به ادبیات کودک روی آورد. وی با کتاب کودکتانی با نام یوره‌که‌ده و پادشاه، از اتحادیهٔ نویسندگان ترکیه، در بخش ادبیات کودک برندهٔ جایزهٔ بهترین نویسندهٔ سال شد (۱۹۸۴م). از دیگر آثارش: کودکان ایما و اشاره (۱۹۶۷م)؛ هفت مرد زیبا (۱۹۷۳م)؛ مجموعهٔ داستان انس (۱۹۷۴م)؛ منازل (۱۹۷۷م)؛ زیستن که یادداشت‌های روزانهٔ او است (۱۹۸۰م)؛ آغاج کاکانلار برای کودکان (۱۹۸۳م)؛ قاطر اصلان برای کودکان (۱۹۸۳م)؛ گنجشک برای کودکان (۱۹۸۳م)؛ یوره‌که‌ده و پادشاه برای کودکان (۱۹۸۴م)؛ رمان ریتم‌های جنگ (۱۹۸۵م)؛ ترس و

ظریف‌اوغلو (zarif.oq.lu)، جاهد، آنکارا ۱۹۴۰ - همان‌جا ۱۹۸۷م، شاعر و نویسندهٔ ترکیه. اصل وی از مرعش است. جاهد تحصیلات ابتدایی و راهنمایی و دبیرستان را در سیوه‌رک، آنکارا، قیزیلجه حمام و قهرمان‌ماراش به پایان برد. سپس زبان و ادبیات آلمانی را در دانشکدهٔ ادبیات دانشگاه استانبول به پایان رساند (۱۹۷۲م). در سال‌هایی که دانشجو بود، در سازمان‌های گوناگون به مترجمی پرداخت. برای گذراندن دوره‌های آموزشی زبان راهی اروپا شد و از همین طریق توانست در اروپا سیاحت کند. پس از بازگشت به استانبول، در مدرسه‌ای خصوصی به تدریس پرداخت و در مؤسسات صنعتی - هنری گوناگون و رادیو - تلویزیون به مترجمی سرگرم و سرانجام بازرس رادیو استانبول شد. ظریف‌اوغلو فعالیت‌های ادبی‌اش را از سال‌های دبیرستان آغاز کرد و در روزنامه‌های ماراش شعر و داستان چاپ کرد. وی مجله‌ای با نام *Agaj* (دیدگاه) در ماراش به چاپ رساند (۱۹۶۲م). در دوره‌ای از زندگی هنری‌اش شعرهایش را در نشریاتی چون پایروس، تورک‌دیلی و بنی درجی (۱۹۶۶ - ۱۹۷۲م) به چاپ رساند. اما وی با شعرها و

«أشجان».

مصادر ترجمته:

الأحساء، أدبها وأدباؤها المعاصرون ١٦٣ - ١٦٤ .
أعلام الخليج ٧١/٢ . معجم البابطين ٦٣٨/١ .

جاسم الخاقاني

(حدود ١٣٢٥ - ١٣٩٣ هـ/ ١٩٠٧؟ - ١٩٧٣ م)

الشيخ جاسم بن هادي بن علي بن سلمان الخاقاني، عالم، أديب، سافر أول شبابه إلى مدينة «المحمرة» لطلب العلم سنة ١٣٤٣ وتلمذ بها على الحجة الشيخ عبد المحسن الخاقاني، وفي سنة ١٩٤٥ أمره أستاذه المذكور بالذهاب إلى النجف والدراسة به، فمكث يواصل حضوره على أعلام التدريس، فحضر الأبحاث العالية على السيد أبي القاسم الخوئي، والسيد محمود الشاهرودي، والسيد محسن الحكيم، والشيخ محمد رضا آل ياسين .

وبعد أن حصل على ثروة علمية عالية، هاجر إلى مدينة «الفاو» سنة ١٣٨٢ بطلب من أهلها، ونزلها إماماً ومرشداً لأحكام الدين، وأحبه أهل ذلك القطر لما يتمتع به من صفات علمية وأدبية وأخلاقية .

له: «ديوان شعر» جمعه بنفسه، نشره الشيخ سلمان الخاقاني بعد وفاته، ط ١٩٧٢، مراث ومدائح لأهل البيت عليهم السلام ولغيرهم . توفي أثر مرض لازمه يوم الجمعة ٢٢ جمادى الآخرة، ونقل إلى النجف ودفن به .

مصادر ترجمته:

مقدمة ديوانه، مستدرك شعراء الغري ٧٢/١ .

جاعده الخروصي

(١١٤٧ - ١٢٣٧ هـ/ ١٧٣٢؟ - ١٨٢١ م)

جاعده بن خميس الخروصي العُماني، فقيه، شاعر، ولد في قرية العليا من وادي بني

جاهد ظريف أوغلي

(١٣٥٩ - ١٤٠٧ هـ/ ١٩٤٠ - ١٩٨٧ م)

الأديب والشاعر الإسلامي الكبير . ولد في مدينة ماراش بتركيا، وتخرج من قسم اللغة الألمانية والأدب الألماني في كلية الآداب بجامعة استانبول، وعمل في مختلف المجالات، وكتب كتباً أدبية، وصدرت له كتب شعر وحكايات وقصص للأولاد . . وهذه بعض عناوين مؤلفاته: «سبعة رجال نبلاء» و«أولاد الإشارة» و«أنس» و«الأسد البغل» و«التقارات» و«العصفورة» و«الملك والجد» .

دواوين شعر: «المنازل» و«العيش» و«الخوف والرجاء» .

ومن مؤلفاته الأدبية: «أدوار الجهاد» - (حول الجهاد الأفغاني) - : «إن هذه الدنيا مطحنة» - (حول حقيقة الدنيا) . وكانت أولى كتاباته الأدبية في مجلة الأدب إبان دراسته في الثانوية العامة . وكتب في مجلات أدبية وسياسية مختلفة، مثل مجلة ما وراء، والاستقلال الجديد، واليوم، والإسلام، والمرأة والأسرة، وكتب في جرائد إسلامية مثل: ملي كازيته، وزمان، والدور الجديد .

توفي يوم الأحد ٨ يونيو باستانبول .

مصادر ترجمته:

المجتمع ٨٢٣ (١٤٠٧/١١/٤ هـ) ص ٤٢ .

جايل خزعل النداوي

(١٣٨٠؟ - ١٩٦٠ هـ/ م)

شاعر كرس أغلب كتاباته لخدمة الأطفال والطفولة، ولد في بغداد، عمل محرراً في مجلة (مجلتي) ومدرساً في مدرسة الموسيقى والباليه، وهو عضو اتحاد الأدباء، وعضو رابطة أدب

خروص، عُمان، له من المؤلفات: «تفسير سورة الفاتحة» و«الدقاق في دق أهل النفاق» و«الطهارات» و«البيوع» و«أجوبة فقهية» في سبعة مجلدات، و«شرح كتاب الجهالات» . وله شعر كثير من ذلك قصيدة نونية وأخرى باسم «حياة المهج» . وقيلت فيه قصائد جمعت في ديوان سمي «قلائد المرجان في مدح أبي نهيان» وهي كنيته .

مصادر ترجمته:

دليل أعلام عمان ص ٤٥ . أعلام الخليج ٧١/٢

جاك صبري شماس

(١٣٦٧؟ - ١٩٤٧ هـ/ م)

جاك صبري شماس . ولد في مدينة على نهر الخابور في محافظة الحسكة، سورية . قضى مراحل تعليمه الثلاث في مسقط رأسه، ثم التحق بجامعة حلب، وفيها تخرج عام ١٩٧٤، بعد حصوله على إجازة في الآداب من قسم اللغة العربية . عمل مدرساً للغة العربية في معهد إعداد المدرسين، ومعاوناً لمدير ثانوية البحتري، ومنتدباً لاتحاد الكتاب العرب - فرع الحسكة . تابع مسيرته في الأمسيات والندوات الشعرية، كما نشر أبحاثه وقصائده في سورية ولبنان والإمارات والسعودية والكويت ولندن وباريس . من دواوينه الشعرية: «جراح الخابور» ط ١٩٨٠ و«الدرس الخاص» ط ١٩٨٤ و«زنانق لفسد القلب» ط ١٩٩٢، وله ديوان شعر للأطفال بعنوان «الأصوات» ط ١٩٩١ . كتب عنه عبد القادر عندي (الجماهير - حلب)، وعزت ولا (البعث) .

مصادر ترجمته:

معجم البابطين ٦٤٠/١

11 Januari 2014
BAYMILANDIKTAN
KELEN DOKUMAN

230076

ZARİFOĞLU, Abdurrahman Cahit

-
- 1 SEHER İŞNAS, Masal türünün çocuktaki kavram gelişimine etkisi üzerine bir araştırma: Cahit Zarifoğlu örneği, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Yüksek Lisans, 2011

 - 2 SÜLEYMAN RAGİP YAZICILAR, Cahit Zarifoğlu'nun eserlerinde dini ve manevi unsurlar, Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans, 2013

 - 3 VURAL KAYA, Cahit Zarifoğlu'nun çocuk kitaplarında temel değerler, Selçuk Üniversitesi, Yüksek Lisans, 2007

geçirmişler; ilâhî kitaba sahip olmalarını kullanarak, putperest Araplara üstünlük sağlamışlardır. Ancak zamanla Arap kültüründen etkilenmişler, özellikle dil açısından Araplaşmışlardır.

Hz. Muhammed'in peygamber oluşundan (610), hicretine (622) kadar, Müslümanlar ile Yahudilerin münasebeti olmamıştır. Hicretten sonraysa Müslümanlar, Medine'deki Yahudi kabileleriyle birbirlerine saldırmamak ve şehri ortak savunmak üzere anlaşmışlardır. Ancak Yahudiler İslâm'ın hızla büyümesini çekemeyerek, olumsuz tavırlarda bulunmuşlardır. Olumsuz tavırların, anlaşma şartlarına aykırı fiil ve ihanetlere dönüştürdükleri için, Müslümanlar Yahudi kabilelerinden Kaynukoğullarını, Nadiroğullarını ve Kureyzoğullarını Medine'den çıkarmışlardır. Daha sonra da Müslümanlar kendileri için tehdit arz eden Hayber'i (628) fethetmişler, orada Yuhudilere müsamahakâr davranmışlar, mahsullerinin yarısı karşılığı yurtlarında bırakmışlardır. Ayrıca Hz. Peygamber, içlerinde Yahudilerin de bulunduğu Fedek, Vâdi'l-Kurâ, Teyma, Maknâ, Eyle, Cerbâ, Ezruh ve Yemen bölgelerinin halkıyla anlaşmalar yapmıştır.

Hz. Ebû Bekir anlaşmaları sürdürmüş, ancak Hz. Ömer devlet sınırları içinde olmak üzere Hayber, Fedek ve Vâdi'l-Kurâ Yuhudilerini yurtlarından çıkarmıştır. Kaynaklarda buna sebep olarak "Arap yarımadasında iki din bir arada olmaz." hadisi gösterildiği gibi, siyasi, içtimai ve iktisadi birtakım sebepler de gösterilmektedir.

Ayrıca yeni fethedilen yerlerde de Yahudiler mevcuttur. Ancak onlar hakkında fetih öncesi ve sonrası arıntılı bilgi yoktur. Sadece Bizans idaresindeki Yahudilerin köle konumunda oldukları belirtilmektedir. Fetihlerden sonra ise onlar himaye karşılığı cizye ödeyerek sosyal, dinî ve iktisadi alanlarda Müslümanların sahip oldukları hakların hemen hepsinden faydalanmışlardır. Ancak doğal olarak devlet yönetimi ve ordu komutanlığı gibi siyasi makamlara getirilmemişlerdir.

Çınar, Selami: "Özbekistan Türklerinin Dini Tarihi ve Halk İnanışları", Yüksek Lisans Tezi, (Danışman: Doç.Dr. Mustafa Erdem), III+108 s.

Tez Özbekistan Türkleri'nin dini tarihi ve halk inanışlarını işlemektedir. Giriş, iki bölüm ve sonuçtan oluşmaktadır.

Girişte Özbek adı, Özbekler'in menşei, Özbekistan'ın coğrafi konumu ve siyasi tarihine kısaca temas edilmiştir.

Birinci bölümde, Özbekistan Türklerinin dini tarihi incelenmiştir. İslam öncesinde bu bölgede yaşamakta olan Buddizm, Zerdüştilik, Hıristiyanlık, Maniheizm ve eski Türk inanışları ele alınmıştır. Bunun yanında İslamın Özbekistan'da yayılması, Özbek Türkleri'nin İslami kabul etmesi, İslamın ve müslümanların bölgedeki genel durumu incelenmiştir.

İkinci bölümde Özbekistan Türkleri'nin günümüz halk inanışları tesbit edilmiş, bu inanışların İslami motifler altında kısmen yaşamakta olduğu gösterilmiştir. Eski Türk inanışlarının izleri ele alınmış ve halk inanışlarının genel bir değerlendirilmesi yapılmıştır. Sonuçta ise tezin önemli noktaları özetlenmiştir.

Çolak, Hüseyin: "Cahit Zarifoğlu ve Şiirindeki İslamî Motifler", Yüksek Lisans Tezi, (Danışman: Doç.Dr. Ali Yılmaz)

Toplumumuzun, inancına yabancılaşma sürecinin en yoğun anını yaşadığı, aslı değerlerinden uzaklaşarak fitratına muhalif eylemlere yöneldiği fetret

hâlinin en kesif döneminde ve yaşamından sanatına, düşünce boyutundan siyasal yapılanmasına kadar kendisini ilgilendiren pek çok alanda, tercihini maddeden yana koyduğu bir ortamda, sanat vitrinimizi süsleyen Zarifoğlu, bu yaşamın en keskin uçlarını bizzatîhi özünde hisseden bir aydınımızdır.

1950'li yıllara gelindiğinde gerek sanat-edebiyat alanında sıkıntısı çekilen sanatsal yönüne mânâ değerlerini ekleyen sanatçı tipi üretememe, gerekse de vassıflı aydın yetiştirme eksikliğinden doğan kültürel erezyonu önleyememenin olumsuz sonuçlarına şahit oluruz. Özellikleri zikredilen böyle bir ortamda, istenilen vasıflardaki bir aydın sanatçının ya da sanatçıların yetişmesinin zorluğu açılır. Hele, önünde örnek alınabilecek, bu anlamdaki aydın sanatçı sayısının bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar az olması, bu durumu daha da güçleştirir. Bu şartlarda, üstelik, sanat-edebiyat alanındaki çalışmaların, İstanbul ve Ankara gibi metropollerde yoğunlaşmış olmasına rağmen; taşrada, telekomünikasyon ağına çok kısıtlı imkânlarla yaşama geçirildiği bir konumda, Cahit Zarifoğlu'nun bu açığı kapayan bir sanatçı olarak yetişmesi, anlamlı olmaktan öte hayrete ve takdire şayandır.

M.Âkif Ersoy, N.Fazıl Kısakürek, Sezai Karakoç, Nuri Pakdil çizgisinin ve renginin bir devamı olan Cahit Zarifoğlu, aydın ve sanatçı kimliğine 'mü'min şair' kimliğini ekleyerek sanatını, inancına dayalı değerlerin hizmetine kanalize etmiştir. Sanatını gözardı etme pahasına da olsa, ilgisini yönlendirdiği, hayata bakış açısını belirlerken kistas aldığı inanç değerlerine bağlı kalıp, bunun gereğini ise ürünlerine yansıtarak ortaya koyan, Zarifoğlu, mü'min şair sorumluluğuna bilincinde olmayı 'baş mesele' edinmiştir.

Yaşam sürecinin tasavvufi tadlarla örülü kesitlerini, albenisiyle beraber hemen hemen bütün ürünlerine yayan, inanca dayalı hassasiyetlerden kaynaklanan mânâ birliğine yönelik söylemini eyleme dönüştüren Zarifoğlu, edebiyatımıza üslubuyla ve muhtevasıyla kalıcı ve özgün eserler sunmayı başarmıştır. Her an yaşamın içinde olan çok yönlü sanatçı kişiliği ile mânevi kriterleri esas alarak geniş açılı objektifine, çoğu kez halkları müslüman olan ülkelere ait manzaralar takılır. Bu itibarla 'çağın sanatçısı' olma özelliğini en belirgin biçimde ortaya koyan Zarifoğlu'nu tanımak, onu anlamak, üslûbuna vâkıf olup, muhtevasını yaşamak ayrıcalıktan öte zarurettir. Bu zaruretin önündeki engelleri aşmada, sis perdesini aralamada ve flü görüntüleri net manzaralara dönüştürme konusunda; bu çalışmanın bir nebze de olsa katkısı olursa, kendimizi bahtiyâr hissedeceğiz.

Kemer, Osman: "Şehabettin Mercânî ve Müstefadü'l-Ahbar'î", Yüksek Lisans Tezi, (Danışman: Prof.Dr. Sabri Hizmetli)

Mercânî 3 Ocak 1818'de Kazan'a bağlı Yapanca Köyü'nde doğmuştur. Eğitimine önce babasının medresesinde başlamış, sonra da Buhara ve Semerkand medreselerini bitirmiştir. 1849'da Kazan'a dönünce kendi medreselerini kurmuştur. Mercânî çalışmalarını dini ve tîrîhi sahalarda yapmıştır. Mercânî 18 Nisan 1889'da Kazan'da ölmüştür.

Mercânî 19. yüzyılın ortalarından sonlarına kadar "Daru'l-İslam" ruhunu derin ıyıkudan batının meydan okumalarına cevap verebilmesi için uyandırmış olan değişik ülkelerde az sayıdaki müslüman ıslahatçıdan birisidir.

Onun en önemli çalışmalarından biri olan Müstefadü'l-Ahbar fi-Ahval-i Kazan ve Bulgar adlı eseri Tatarların tarihini işleyen iki ciltten meydana gelmiş bir kitaptır. Eserin birinci cildi 1885'te Kazan'da basılmıştır. Eserin ikinci cildi ise yine aynı şehirde 1900'de basılmıştır.

Bizim bu çalışmamız bir giriş ve iki ayrı bölümden oluşmaktadır.

ZARİFİ

ZARİFİ (?-1795): Şair. Rusçuk'ta doğdu. Asıl adı Şeyh Ömer Efendidir. Sadi tarikatı şeyhlerindendi. Halk arasında Ömer Baba lakabı ile tanınmıştır. Hattatlığı ile meşhur olduğu *Fatin Tezkiresi*'nde kayıtlıdır. Mezarı Rusçuk'ta Tombul Camii haziresindedir. **Eserleri:** *Divan*'ı (yazması İÜK TY.3863/1), *Pendnâme-i Zarifi* adlı bir nasihatnâmesi ve bir tasavvuf risalesi vardır. *Pendnâmesi*'nde Attar'ı örnek almıştır. 1300 beyitten oluşan eserde tasavvufi bahisler yanında devrin adet ve gelenekleri, halkın kıyafetleri yansımaktadır. Yazması, BDK 20693; Millet K .AEME 855,856,857; İÜK TY nu. 9621,7176,5763,5747,219'da olmak üzere çok sayıda nüshası vardır. Bosnalı Kurtzade Sabri Efendi tarafından bastırılmıştır(1855). Ayrıca İÜ EF'de Müzeyyen Göğşen tarafından hakkında bir mezuniyet tezi hazırlanmıştır.

Kay.: İKTDKY 3/869-870; İMZKZEKF s.515; KÂ 4/3034; OM 1/109; SO 3/262; TDEA 8/644; TGDEİS s.545-546; THE s.255; TN 2/597(2537). ♦T. ALSIRT

ZARİFKARİ Taşkendi (1870-1958) Özbek şairi, hattat, tercüman Taşkent'te doğdu. Buradaki Beklerbegi medresesinde okudu. Fars, Facik, Arap ve Rus dillerini iyi bir şekilde öğrendi. Bir çok şehirde seyahat etti ve Gulca'da yaşadı. Şiirlerinden örnekler ve hayatına ait bilgiler *Afzal ut-tezkar* (1905), *Beyazı Muhalla* (1911) gibi tezkire ve beyanlarda saklanmaktadır. Eserlerinde zamandaki eşitsizlik, adaletsizlikten bahsetti. Nevai'nin Hemse'sine takriz yazdı. Nevai ve Fuzulî sakınamelerini kopya etti (1889). Abdulhay Lekneviy'nin *Nef ul-Müfti* eserini Arap'çadan Farçaya tercüme edip, kopyaladı (1915, Kaşgar). Şairin kopya edip, çevirdiği elyazmalar ÖZFA şarkşunazlık Enstitüsü Kolyazmalar Fondida (Bölümünde) saklanmaktadır. Alim Gulca şehrinde vefat etti.

Kay.: ÖZSE, 4. cilt, Taşkent 1973. ♦ A. TÖLEBAYEV

ZARİFOĞLU, Cahit (1940-1987): Şair, yazar, mütercim. Ankara'da doğdu. Maraşlı bir ailenin oğludur. Çocukluğu ve gençliği babasının

hâkimlik göreviyle bulunduğu Siverek, Kızılcahamam, Ankara ve Maraş'ta geçti. 1959'da Maraş Lisesini, 1971'de İÜ EF Alman Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi. 1967 ve 1973'te Almanya'da ikişer ay süreyle lisan kurslarına katıldı. İstanbul'da geçen hayatı sırasında değişik kuruluş ve yayın organlarında mütercim, musahhah, muhasebeci, teknik sekreter olarak çalıştı. Mezun olunca İstanbul'da özel bir lisede bir yıl süren Almanca öğretmenliğinden sonra askerlik görevi için bir yıl Sarıkamış ve Kıbrıs'ta bulundu. 1973-1976'da MKE Kurumunda 1976-1983'te TRT Ankara birimindeki çevirmenlikten sonra ölümüne kadar TRT İstanbul biriminde araştırma görevlisi, uzman, şef denetçi olarak hizmet verdi. Edebiyatla ilgisi lise yıllarında başladı İlk ürünlerini mahalli dergilerde yayımlayan Zarifoğlu, daha sonra bunları kendi adıyla ve *Abdurrahman Cem* imzasıyla haftalık *Yeni İstiklal* gazetesinin sanat sayfalarında yayımladı. Maraş gazetelerine şiir ve hikâyeler yazdı. Maraş'ta tek sayı çıkmış (Ağustos 1962) *Açı* isimli bir dergi denemesi de vardır. Sonraları çoğu liseden arkadaşları Erdem Beyazıt, Rasim Özdenören, Akif İnan ve Nazif Gündoğan'la *Maverâ* dergisini kurdu. 1976'dan sonra *Maverâ* dergisini ve Akabe yayımlarını fiilen yönetti. Şiirlerini kendi adıyla 1966-1972 yıllarında *Papirüs*, *Türk Dili*, *Yeni Dergi*'de yayımladı. Daha çok, *Diriliş* (1966), *Edebiyat* (1969), *Maverâ* (1976) dergilerinde çıkan şiir, hikâye ve eleştirileriyle tanındı. *Yeni Devir* (1982), *Milli Gazete* (1984) ve *Zaman* (1986) gazetelerinde *Zarifoglu*, *Ahmet Sağlam* ve *Vedat Can* imzalarıyla fıkralar yazdı, fikirlerini olgunlaştırdı. -Kendine has zevk ve üslûpla- okuyucu köşeleri düzenledi. Bu köşeler ve *Maverâ* dergisinde 'İlk Adımlar' başlığı altında gençlerin yazıları üstüne yaptığı değerlendirmeler geniş bir okuyucu kesimiyle yakın diyalogunu sağladı, sevildi. Son yıllarda çocuklar için yazmaya yöneldi. *Yürek Dede ile Padişah* adlı eseri, Türkiye Yazarlar Birliği'nin Çocuk Edebiyatı dalında

داستان‌ها و یادداشت‌های روز و مقالاتی که در مجلات دیرپیش، ادبیات و به‌ویژه در ماوراء به چاپ رساند، آوازه یافت. وی از بنیادگذاران انتشارات آکابه و چندی نیز مدیر مجله ماوراء بود. ظریف‌اوغلو در روزنامه‌هایی چون بینی‌دئور، میلی گازه‌ته و زمان با نام‌های مستعار احمد ساغلام، وداد جان و عبدالرحمان جم پاورقی‌هایی نوشت که بسیار پرخواننده بود. افزون بر آن، آثاری نیز در تشریحاتی چون اسلام، کادین و عایله (زن و خانواده) و تشریحات کودکان به چاپ رساند. در سال‌های پایانی زندگی‌اش، به ادبیات کودک روی آورد. وی با کتاب کودکانی با نام یوره‌کده و پادشاه، از اتحادیه نویسندگان ترکیه، در بخش ادبیات کودک برنده جایزه بهترین نویسنده سال شد (۱۹۸۴م). از دیگر آثارش: کودکان ایما و اشاره (۱۹۶۷م)؛ هفت مرد زیبا (۱۹۷۳م)؛ مجموعه داستان انس (۱۹۷۴م)؛ منازل (۱۹۷۷م)؛ زیستن که یادداشت‌های روزانه او است (۱۹۸۰م)؛ آغاج کاکانلار برای کودکان (۱۹۸۳م)؛ قاطر اعلان برای کودکان (۱۹۸۳م)؛ گنجشک برای کودکان (۱۹۸۳م)؛ یوره‌کده و پادشاه برای کودکان (۱۹۸۴م)؛ رمان ریتم‌های جنگ (۱۹۸۵م)؛ ترس و

ظریف‌اوغلو (Zarifoğlu, (zarifoğlu) ، جاهد، آنکارا ۱۹۴۰ - همان‌جا ۱۹۸۷م، شاعر و نویسنده ترکیه. اصل وی از مرعش است. جاهد تحصیلات ابتدایی و راهنمایی و دبیرستان را در سیوه‌رک، آنکارا، قیزیلجه حمام و قهرمان‌ماراش به پایان برد. سپس زبان و ادبیات آلمانی را در دانشکده ادبیات دانشگاه استانبول به پایان رساند (۱۹۷۲م). در سال‌هایی که دانشجو بود، در سازمان‌های گوناگون به مترجمی پرداخت. برای گذراندن دوره‌های آموزشی زبان راهی اروپا شد و از همین طریق توانست در اروپا سیاحت کند. پس از بازگشت به استانبول، در مدرسه‌ای خصوصی به تدریس پرداخت و در مؤسبات صنعتی - هنری گوناگون و رادیو - تلویزیون به مترجمی سرگرم و سرانجام بازرس رادیو استانبول شد. ظریف‌اوغلو فعالیت‌های ادبی‌اش را از سال‌های دبیرستان آغاز کرد و در روزنامه‌های ماراش شعر و داستان چاپ کرد. وی مجله‌ای با نام Açı (دیدگاه) در ماراش به چاپ رساند (۱۹۶۲م). در دوره‌ای از زندگی هنری‌اش شعرهایش را در تشریحاتی چون پایروس، تورک‌دیلی و بینی درجی (۱۹۶۶ - ۱۹۷۲م) به چاپ رساند. اما وی با شعرها و